

Perinteisten rakkausromaanien valioiteos

Nora Robertsin perinteinen rakkausromaani "Kansikuvan takana" (1982) on bestsellerkirjailijan taidonnäyte. Romaani on totisesti ylistys perinteiselle rakkausromaanin genrelle, kuten romaanin alussa sanotaan. Olen kuullut äidiltäni aiemminkin kehuja Robertsin teoksista, mutta en silloin ole tarttunut niihin ja kokeillut itse. Kadun tätä nyt valtavasti, sillä teos oli aivan ihana! Voin jo heti sanoa rakastuneeni Robertsin tyyliin kirjoittaa kuten myös hänen taitoonsa rakentaa suhde kahden ihmisen välille.

"Kansikuvan takana" kertoo nuoresta naisesta, Hillarysta, joka on muuttanut maaseudulta New Yorkiin tullakseen malliksi. Hillary on jo kuuluisa malli, jonka naama koristaa useita kansia. Hänen uransa saa vauhtia, kun muotimaailman johtaja, Bret Bardoff, antaa Hillarylle tarjouksen, josta hän ei voi kieltäytyä. Komea, itsevarma ja hurmaava Bret saa Hillaryn tuntemaan jotain, jota hän ei ole koskaan tuntenut, mikä aiheuttaa pelkoa kokemattomassa Hillaryssa. Bretin itsevarmuus saa hänet rakastumaan vaaralliseen mieheen, joka osoittaa vain fyysisistä halua naista kohtaan. Myös Bretin käsivarressa roikkuva lumoava punatukkainen Charlene aiheuttaa ongelmia Hillaryn uralle. Onko Bretin halujen takana kuitenkin jotain vahvempaa, ja kuinka käy, kun Hillaryn tunteet alkavat paljastumaan? Heti romaanin alettua koukutuuin siihen todella vahvasti. Rakastan perinteisiä rakkausromaanien, ja voin kutsua itseäni toivottomaksi romantikoksi. Romaani on täydellinen kaikille, jotka voivat samaistua romantikon rooliin.

Kolmiödraama, joka henkilöiden välille syntyy, oli raivostuttavaa, mutta mukaansatempaavaa ajanvietettä. Hillaryn vahvan luonteen vuoksi oli hauskaa nähdä, kuinka New Yorkin ylimystöön kuuluva nainen saa nenilleen. Hillaryn luonteen vuoksi myös Bret saa kerrankin osalleen vastustusta. Pidän suuresti vahvoista naishahmoista, jotka eivät alistu muiden käskyjen alle, ja Hillary osoittautui sellaiseksi hahmoksi. Vaikkakin Bret saa viehätysvoimallaan Hillaryn pauloihinsa, ei Hillary aivan toivottomaksi voisi kuvailla. Bret puolestaan on perinteiselle rakkausromaanille tyypillinen mies, komea, sanavalmis ja itsevarma, mikä on tietenkin mukavaa. Mielestäni se sopii rakkausromaanien todella hyvin, ja tässäkin teoksessa yllätyin positiivisesti. Bretin ja Hillaryn välisen suhteen kehittymistä on ihana seurata, samalla kun nauttii heidän välisestään pienestä piikittelystä.

Antaisin teokselle kaiken kaikkiaan kolme tähteä viidestä, sillä vaikkakin rakastuin sen perinteiseen luonteeseen, ei se säväyttänyt minua totaalisesti. Romaani on todella hyvä ja lukemisen arvoinen, enkä mitään huonoa siitä keksikään, mutta siltikään se ei pääse lempikirjojeni listalle. Romaanin pitää säväyttää ja luoda jotain todella muistettavaa, missä tämä teos ei aivan onnistunut. Kirja on vain yksi monien rakkausromaanien joukossa.